

LLARG TEMPS ENYORAT...

Les Corts, en els partits amb el «First Wiener», tota la brillantor de les diades apoteòsiques....

sobretot l'ala Piera-Arnau, probablement perquè no tenia mig contrari que la marqués.

En començar-se el partit ben aviat hom pogué veure un avenç barcelonista que dugué Samitier i que fou molt ben parat per Ostricek; els austríacs es reanimaren i al seu torn atacaren la porta de Plattko, aconseguint un free-kick.

Per breus moments el joc es mantingué a la porta del Barcelona, però Planas, que començà d'imposar-se, tingué cura d'allunyar el perill. Per altra part, el joc es passà a l'ala dreta i el treball de Sancho i Torralba influí també a què la davantera pogués desplegar-se en forma esplèndida, fent que els perills a la porta d'Ostricek se succeïssin continuament. Walter i Carulla començaren de flaquejar, la qual cosa féu que pel cantó esquerre trobessin els austríacs el lloc per efectuar de tant en tant alguna escapada que podien salvar amb encert Planas i Plattko.

En un avenç emocionant del Barcelona, Raini, dintre l'àrea de càstig, tocà la bala amb les mans, per la qual cosa Llovera assenyala un penalty contra el First, que tirà Sagi, però Ostricek, oportú, pogué desviar a córner.

Es produí una jugada molt perillosa al marc de Plattko, a causa d'una sortida que féu, escapant-se-li la bala, però l'excel·lent col·locació de Planes féu que el perill se salvés.

A continuació i en un avenç ben portat per Piera, aquest centrà la bala ran de porta, produint una confusió entre Ostricek i Blum, la qual sabé aprofitar Samitier per a marcar el primer gol.

El joc continuà favorable i de gran lluïment per als nostres, i quan mancaven cinc minuts per acabar-se el primer temps, Piera novament centrà una bala que Alcàntara intentà rematar, però Arnau, que es trobava a terra a causa d'una jugada anterior, amb molta oportunitat introduí la bala al marc en una mitja volta.

A la segona part el Barcelona començà de resenir-se més encara de la fluïdesa de l'ala esquerra i del decandiment del mig centre, la qual cosa féu que els austríacs poguessin dominar-los força.

Walter, en intentar treure una bala d'Uridil, incorregué en penalty que fou concedit per l'àrbitre, el qual fou concedit per l'àrbitre, el qual executà Blum, però que Plattko parà d'una manera esplèndida.

Aquesta jugada fou el pròleg de les altres moltes que aquest jugador efectuà. Entre aquestes jugades veiem un moment de gran relleu, en el qual parà per tres vegades consecutives les rematades austríacs, evitant un gol segur.

El partit de diumenge

El desconcert de la defensa barcelonista facilità l'aventatge als austríacs a la primera part. — Netament dominador a la segona, el «Barcelona» no pogué no obstant, marcar

No fou gaire afortunada la segona sortida del Barcelona, per quant els vienesos aconseguiren prendre la revenja del primer partit, fins a superar en diferència de gols el resultat favorable al Barcelona el dia de Nadal.

Es ressentiren tota la primera part, els jugadors de casa, d'una falta de seguretat que motivà la fallida de l'equip.

I sort que la majoria dels jugadors posaren un afany molt lloable per neutralitzar aquestes deficiències. Però com que l'entusiasme sol no porta enlloc

si no va acompanyat d'una ferma preparació, el Barcelona no donà el rendiment habitual.

Des del punt de vista pràctic, la vinguda del First i del Sparta haurà proporcionat als jugadors blaugranes la preparació que els manca per afrontar els altres clubs catalans de la categoria amb vistes al Campionat.

No podem ni hem de fer, per tant, un judici tancat sobre les possibilitats de l'equip blau-grana per l'examen sec dels dos partits jugats. Els campions, després de dos partits més, amb adversari de qualitat, poden arribar a igualar i fins millorar el seu joc de l'any passat. La segona part del partit que ens ocupa ens confirmà aquesta impressió. Fora dels vuit primers minuts, el domini fou per als austríacs en tota la primera part, estant alguns dels jugadors locals més que dolents, pèssims. L'ala esquerra de la defensa del Barcelona contribuí en gran manera als tres gols que els vienesos obtingueren. Tant com el partit avançava, l'encert individual anava millorant, i sense arribar a ésser cap cosa notable, sota la seva influència s'arribà a dominar l'equip austríac en gairebé tota la segona part, fins al punt que d'haver tingut menys desgràcia s'hauria pogut empatar, encara que, comparant l'actuació global dels dos equips, s'ha de reconèixer que a la primera part féu millor joc l'austríac i, per tant, li victòria li corresponia legítimament. Només que la diferència de gols havia d'haver estat més justa per la intervenció que la Providència prengué en favor dels forasters almenys en tres ocasions.

No ens entretindrem pas a ressenyar detalladament la partida, que si no fou bella, no va pas estar mancada d'emoció en el segon temps. En el primer cal convenir que els nostres causaren més aviat una impressió lamentable, desmoralitzats per les dissortades

Magnetos Bosch Bugies

jugades de Walter, la mala intel·ligència de Carulla, l'abandonament de Samitier, que produí una forta alteració en la davantera; però a la segona, i en un suprem esforç, aconseguiren bloquejar materialment els vienesos, que es van batre a la defensiva desesperadament i el Barcelona no aconseguí marcar per la seva pronunciada malastruga.

Heus ací els gols:

El primer és d'un córner contra els nostres que dona lloc a un cop de cap de Schweidl, que fa anar la pilota inesperadament dins la xarxa. Plattko ha restat sorprès, però tanmateix la bala ha entrat per l'angle, i bon xic difícil de pararla.

El segon és per obra d'una bella arrencada de l'extrem dreta; Walter pifa, Planas es queda dubtós, Plattko sur en fals i Hoess, troba la porta lliure no té més que tocar la bala suaument per aconseguir-lo.

El tercer gol no es fa esperar, també a favor dels vienesos, obtingut per mitjà de Bulher, que avança davant la indecisió de la nostra defensa i xuta, i Plattko no pot deturar una pilota que semblava fàcil.

En això surt Goiri, que juga d'extrem dreta, i Piera, actuant de centre, busca la manera de fer un gol, almenys, que ve per mitjà de Planas, d'un xut que, llançat amb gran força per l'angle des de lluny, no pot ésser parat per Ostricek.

S'arriba, doncs, als descans amb el resultat de 3 a 1; a poc de reprendre's la partida, els vienesos obtenen el quart en un ràpid avenç de Fischer, qui tot desmarcat, centra amb una precisió matemàtica, i Uridil no ha de fer més que impulsar la pilota lleugerament amb el cap. Fou el més vistós.

Un bonic xut de Goiri porta un córner, que molt ben tirat per ell mateix produeix uns moments emocionants davant del gol austríac. Sense que els nostres juguin en meravella, llur domini és absolut i es repeteixen els moments en què el segon gol barceloní apunta, però els 4 a 1 subsisteix. El moment culminant d'aquest atac barceloní és en què tres xuts seguits són parats providencialment. Hi ha un bon cop de cap de l'Arnau que para molt bé Ostricek.

Goiri llença dos xuts seguits, però la defensa austríaca, molt coratjosa, ho treu com pot. Nova intervenció de la sort a favor dels forasters, i en un atac d'aquests una excel·lent parada de Plattko.

S'arriba a la fi, amb franc domini dels blaugrana.

Les individualitats que es destacaren en els austríacs són Uridil, el millor de tots, el centre avant Hoess i particularment els dos defenses.

Dels nostres hem d'esmentar en primer lloc a Torralba, qui fou no solament qui es mostrà més encertat i eficaç, sinó també el més corat-

PREFERIU SEMPRE
CAPELLS

RIVERO

RUA UNIVERSITAT, 7. PIS

joc. Després, Arnau, el davanter més treballador i que no cessà de donar joc. Segueix en ordre de mèrits Piera, que, tant d'extrem com de centre, actuà amb molta voluntat i regular encert.

Planas, tingué com en l'altre partit contra el First, la missió de dissimular i corregir les deficiències del seu company de ratlla, poc segur. Plattko ha fet molt millors partits que aquest que ens ocupa, però la poca afortunada actuació d'un dels seus defenses el disculpà bon tros. Sagi i Alcàntara tingueren moments molt felçosos, i Goiri ens demostrà ésser un substitut magnífic i una figura esperançadora per al Club, si el seu entusiasme i condicions no decauen. Actuà molt bé.

El públic es comportà molt esportivament, i aplaudí al final de l'encontre als estrangers carinyosament. Si no féu igualment quan aquests marcaren els quatre gols, fou, al nostre entendre, degut a la contrarietat que sentí en veure els jugadors del Barcelona batuts en forma inesperada.

Els equips

El F. C. Barcelona s'ha arreglerat tots dos dies sense variació:

Plattko, Planas, Walter, Torralba, Sancho, Carulla, Piera, Arnau, Samitier, Alcàntara i Sagi.

Al segon dia, però, Samitier hagué de retirar-se per lesió i passà a substituir-lo Piera, el lloc del qual va ocupar Goiri.

Els austríacs foren els mateixos tots dos dies, excepte la davantera:

Ostricek

Rainer-Blum

Seufert-Hoffman-Ludwig

Schweidl-Uridil-Hoess-Siklosy-Fischer

alterats el segon dia de la següent manera:

Bühler-Uridil-Schweidl-Hoess-Fischer

L'àrbitratge

Els dos dies ha anat a càrrec de Llovera, que ho ha fet amb encert i sobre tot amb criteri molt tancat, tocant al joc que pogués d'generar en dur.

Els austríacs alabaren la seva tasca; ens plau de fer-ho constar així.

L'equip del «First Wiener»

Per a inaugurar la seva temporada, el F. C. Barcelona ens ha brindat l'ocasió d'entrar en contacte amb un equip que no solament a Austria, sinó arreu, gaudeix de bona reputació. No obstant, si hem de jutjar-lo per les seves dues exhibicions d'ara, cal convenir que tot i tractar-se d'un equip amb individualitats de mèrit positiu, algunes de les quals han merescut diverses vegades l'honor de figurar en la selecció austríaca, no es tracta tampoc d'un conjunt excepcional. Precisament en allò que els teams vienesos han trobat el més gran motiu de llur anomenada, o sigui la depurada tècnica, els conjunts, etc., en aquests del First hom ho troba a mancar totalment.

Mereix no obstant de recalcar-se la forta parella de backs i la discreta intel·ligència de la davantera, que a no ésser l'excés de preparació podria marcar força més. Els mitjos constitueixen indubtablement una ratlla feble i de pocs recursos, sobretot els ales.

Afaiant-vos amb el millor sabó,
sentireu coïssor després; no així,
si ho feu amb la acreditada crema

“ FAVORITE ”

F. VEHILS VIDAL

7, Plaça Universitat, 7

OFEREIX LES DARRERES
CREACIONS EN PULLO-
VERS - SUETERS - ARMI-
LLES DEL PAÍS I ESTRAN-
GERS A PREUS VERA-
MENT REDUÏTS

SEGUEIXEN ELS PREUS DE RECLAM
EN ELS SEGÜENTS ARTICLES •

CAMISES, PIJAMES, MOCADORS, TI-
RANTS, GUANTS, MITGES, MITJONS,
BUFANDES, LLIGA-CAMES, VESTITS
INTERIORS, ETC.

Es precisament la diferència de joc vist en els dos partits que ens fa dubtar de la força real d'aquest onze, car si bé el primer dia el nostre equip va desplegar un joc molt bell i de combinació, en el segon tot desaparegué sota l'impuls desordenat de l'home que només va al gol. Doncs, bé: en cap de les dues situacions, tan distintes, els del First saberen replicar en forma deguda per a convèncer-nos de la seva bondat tècnica, com a equip.

Hem dit, no obstant, que poseïem excel·lents individualitats, tals com la parella de backs, Buridil, que jugà d'interior dreta, i Hoess, així com el porter, que tot i no essent pas un estilista, és no obstant eficaç.

Huc Meisl deia darrerament que la nova regla de l'off-side afavoria els equips llatins, més fogosos i de més impetuositat; és una teoria. Per la nostra part podem dir-li que si en el segon partit hagués vist els seus homes sprintant davant la pesantor d'un Carulla i d'un Walter, potser hauria ratificat el seu criteri... però a la inversa.

L'equip del «F. C. Barcelona» és superior a la selecció peninsular que jugà a Viena.....

diuen els jugadors austríacs

Hem tingut ocasió de parlar amb els austríacs sobre els dos partits que han jugat amb el F. C. Barcelona. Estan contents d'haver pogut vèncer el Barcelona, i creuen que tots dos equips han jugat bé i que tant l'un resultat com l'altre no reflecteixen el joc desplegat. Blum, el capità dels First, digué que el seu parer sobre el segon match és que una victòria austríaca per 4 a 3 hauria respost millor a la quantitat de joc realitzat per ambdós equips. "La pega que tinguérem nosaltres en el primer partit, l'heu tinguda vosaltres diumenge".

Referent al nostre joc i a les possibilitats de triomf, ells creuen que en camp dur pot recírrer, però no en camp d'herba.

Els, alligonsats per l'experiència adquirida en el darrer partit internacional Espanya-Austria, jugat al camp de Les Corts, es reservaren un xic la llur tàctica característica, procurant de donar al joc tota l'eficàcia possible. En el partit de diumenge la manca d'herba i el joc alt dels barcelonins els soptaren encara, però en el segon partit, ja més experts, procuraren d'imprimir una major rapidesa a llur joc, emprant joc alt sempre que pogueren i limitant moltíssim el seu joc ras.

"La sort ens ha acompanyat. L'equip del F. C. Barcelona és molt superior a la selecció espanyola que va guanyar a Viena mercès a Zamora i a la nostra indecisió". Sancho, Sagi, Piera, Samitier i Planas els han fet molt bona impressió. Estan encisats del públic i de l'àrbitre.

Blum deia que l'àrbitre havia estat el millor jugador sobre el terreny. "Poques vegades hem trobat un públic tan intel·ligent i correcte".

Estan molt contents de la implantació del professionalisme a Austria, car això ha evitat que els clubs fossin esclaus dels seus jugadors. Creuen que tard o d'hora les altres nacions es decidiran a fer el mateix. Alemanya es resisteix encara, però a l'últim no tindrà més remei. Respecte al conflicte de la F. I. F. A., estan en tot al costat d'Huc Meisl.

LES COPES VEA DE 1925

Donaren lloc a un partit molt brut

L'Espanyol se les adjudicà en batre l'Europa per 3 a 1

Moltes vegades ens hem hagut de queixar del joc dur; però tenim la certesa que mai el joc que hem censurat havia estat de les proporcions d'aquest. Qui s'havia d'arribar a creure, que un partit amistós per disputar-se com cada any unes copes donades per En Vicents Vea havia de tenir un desenllaç tan poc esportiu com el que va tenir? Quan els jugadors es donaran compte que per damunt de tot ha de prevaldre l'amistositat i no la inqualificable tàctica que veiérem en el partit de dissabte?

D'aquest partit tothom n'esperava una gran lluita; una lluita noble i competida amb un vençut i un vencedor, però, contràriament a això el gros públic que acudí al camp de l'Europa, en sortí defraudat perquè cercava bon fútbol i hi trobà una repugnant lluita d'home a home, que ocasionà continuïes i innombrables baixes entre els jugadors.

Per què l'encontre no podia continuar com en la majoria de la primera part, en la qual, si bé sempre, predominant el joc dur, es veieren coses boniques i no hi hagué l'instint de l'atropell? Ni jugadors, ni àrbitre, ni públic, en aquestes coses hi volen tenir culpa; els uns fan perquè els deixen fer, el altres deixen fer perquè consideren que les "petites" faltes no són punibles i els darrers s'esgargamellen cridant i ballant-se; la majoria de les vegades atien als jugadors a l'actuació gens recomanable.

Parlem de la primera part. De bell antuvi hom

Magnetos Bosch Bugies

hi veié una fogositat i una empena espanyolista que féu perillar constantment el marc de Bordoy, però els de l'Europa començaren a refer-se, acabant amb un joc elegant i ben compenetrat que s'imposà d'una manera absoluta als seus contrincants.

En tirar-se un córner es produí un llarg pilotatge a la porta de l'Espanyol, i quan ja tothom creia salvat el perill, Cros arreplegà la bala i la passà llarga a Armas, el qual d'un fort xut d'angle aconseguí el primer gol.

Quan ja feia una estona que el joc continuava amb les mateixes característiques apuntades, es produí un malaurat incident, que mai podíem esperar que fos el pròleg de la censurable actuació de què ens hem de doldre.

Olariaga rebé una bala que corregué amb molt d'encert, i en ésser prop de gol la centrà, estirant-se Bordoy, però Mauri rematà al marc, ço que li valgué el gol de l'empat. Bordoy, en l'estirada estigué per dissort massa impetuós i de retop també ferí l'Olariaga. Aquest hagué de retirar-se amb una forta lesió al genoll. Bordoy, després d'ésser assistit al mateix camp, l'hagueren de retirar, segons ens digueren, sofrint comoció cerebral.

E. CORTÈS PASCUAL

**Corts Catalanes, 672
(Prop de l'Hotel Ritz)**

ARTICLES I ACCESORIS PER A CARRUATGES I AUTOMOBILS::

GRANS EXISTENCIES DE MOLLES (ballestes) per a totes les marques més corrents d'automòbils. ÚNICA CASA que reb directament les MOLLES de les mateixes fàbriques americanes, franceses, etc., que les subministren als constructors d'automòbils

Ferros, fusla, metalls, pells, draps, catifes, lones, velluts, accessoris, ferramentes - Rebudes les darreres novetats - Taps de radiador amb llum elèctrica - Pujadors (rasca peus) d'estrep amb llum elèctrica - Tot per l'automòbil i el carruatge

CAMISERÍA FITÓ

Jaume I, 11 - BARCELONA

**Guants pell i bufandes seda
la casa més ben assortida
:: Preus incompatibles ::**

Es reprengué el joc, ocupant Ventoldrà el lloc d'Olariaga i Alcàzar el de Bordoy, però ben aviat s'acabà el primer temps.

De la segona part valdré més que no en parlem; no encaixa dins del marc esportiu de parlar-ne. Direm només qu'hagueren de retirar-se més o menys lesionats, Olivella, Oramas, Ventoldrà i no recordem si algun altre. Amb això, hom podrà comprendre el que fou aquest segon temps de joc.

L'Espanyol aconseguí dos gols més amb tot i que l'Europa jugà molt millor i dominà gairebé sempre. El primer el va fer Surriba matant un free-kick tirat per Zabala, i el segon l'entrà Mauri en un córner que primerament havia estat repelit per Sanahuja.

Europa: Bordoy (substituit en el segon temps per Sanahuja), Serra, Alcoriza, Serra (segona part Artius), Pelaó, Maurici, Pellicer, Armas, Cros, Olivella i Alcàzar.

Espanyol: Zamora, Saprissa, Portas, Trabal, Zabala, Colls, Olariaga (substituit per Ventoldrà), Oramas, Mauri, Padrón i Yurrita.

Havia arbitrat En Vela; se'n sortí sense contratemps fora la seva persona. Sembla increïble, no?

L'Europa batut pel Martinenc per 3 a 2

Després de l'actuació de l'Europa en aquest partit, ja no estranyarà a ningú la sèrie de resultats contraris obtinguts per aquest equip des de fa una llarga temporada. El joc que desenrotllà durant la primera part fou tan minso en tots conceptes, que donà la impressió d'un equip de quarta categoria.

Es llàstima també que un equip de vàlua reconeguda com és l'Europa, es comporti com ho féu en molts moments del partit, sobretot en el segon temps. Es prou per imposar-se noblement, com ho demostrà en el quart d'hora que en veritat jugà i que li serví per marcar els dos gols.

El Martinenc, en canvi, tingué un bon dia. En general les seves línies es mogueren amb força facilitat, contrastant amb el joc feixuc dels seus contrincants. Ens inclinem a creure que l'equip de Sant Martí es va créixer davant l'actuació del contrincant, tota vegada que en els moments que aquest demostrà interès en jugar, la lluita anà bon xic igualada, però remarcable el joc desenrotllat per l'equip vermell, oi més tenint en compte que cap de les seves línies jugà completa.

El primer temps fou de complet domini martinenc, que en mantes ocasions donà la sensació d'ésser l'únic equip sobre el camp de joc. Mariné aprofità una centrada de l'extrem dreta per marcar el primer gol de la tarda, i Lakatos es cuidà d'entrar el segon amb el cap, en rematar un córner.

Començà el segon temps amb un joc molt bonic per part de l'equip europeu, que semblà voler reivindicar-se. Aquesta actuació s'eclipsà, però, en acabar d'obtenir Cros els dos gols que els donaren l'empat per uns moments.

El Martinenc reaccionà fins que Lakatos es cuidà de marcar el gol de la victòria.

Europa: Sanahuja, Serra, Alcoriza; Artius, Pelaó, Maurici; Cella, Armas, Cros, Olivella i Alcàzar.

Martinenc: Prat, Sala, Batet; Comorera, Samsó, Humet; Atademo, Lakatos, Mariné, Creixell i Rodríguez.

Els millors de l'Europa, Sanahuja i Serra, sobretot aquest darrer, Alcàzar tingué moments molt bons, però es comportà amb poca correcció. Cros estigué irregular. Els altres, en general, dolents, en preferència el canari, que tingué una tarda completament muda.

El Martinenc jugà amb molt d'entusiasme i s'entengué força. El millor de tots, Sala. Després Prat, Samsó i Mariné. En els altres allí on no arribà la ciència hi hagué la voluntat.

Una neta victòria del Sans damunt el Gràcia per 4 a 2

Fou poc nombrós el públic que anà a presenciar aquest partit celebrat diumenge, al camp de la Unió Esportiva de Sans.

El match presentava la novetat de la reaparició de Feliu, l'avant centre unionista, després de la llarga desqualificació que fou objecte i que venia sofrint des dels primers partits de la Copa Catalunya. La presència de Feliu donà nous ànims als sansencs, com ho demostra el fet que en l'estona que ell jugà es marquessin tres gols de bona factura.

Pot dir-se que el Sans, més compenetrat i arcorós que els seus adversaris, es mostrà superior, i merescué la victòria, sobre tot a la primera part, en la qual la davantera, ben ajudada pels mitjos, donà major rendiment; la superioritat fou manifesta.

El Gràcia fou l'equip entusiasta i coratjós de sempre; si bé a la primera part es veié dominat pels seus adversaris, al segon temps reaccionà valentament i jugà llarga estona en el terreny unionista.

Tal com hem dit, el Sans entrà tres gols a la primera part. El primer, obra de Feliu, en aprofitar una passada d'Oliveras. El segon l'entrà Peidró d'una capcinada, i el tercer Martínez d'un bon xut.

En aquest temps es lesionaren Feliu i Peidró, els quals hagueren de retirar-se. Foren substituïts per Fandos i Monleon.

A la segona part reaccionà el Gràcia, i poc abans d'acabar obtenia el gol de l'honor per mitjà d'Orriols.

Un penalty amb que foren castigats els graciencs, Gularons el convertí en el quart gol de la tarda.

Cap a les darreries del partit, Paló va retirar-se i fou substituït per Zapata.

U. S. de Sans. — Peçret, Balasc, Soligó, Tonijuan, Gularons, Calvet, Rini, Peidró, Feliu, Martínez i Oliveras.

Gràcia. — Solé, Marin, Vila, Calatayud, Sales, Corrés, Gándara, Solé, Sastre, Paló i Orriols.

El Júpiter aconsegueix fer un brillant paper davant l'Espanyol, empatant a un gol

El Júpiter va jugar diumenge amb l'Espanyol aquest partit que pot ésser qualificat com a un dels millors que porta jugats el campió del Grup B.

Vist el resultat del dia abans amb l'Europa, aquest match nul assolit pel Júpiter no deixa de tenir el seu mèrit, car els de l'Espanyol empraren la mateixa tàctica atropelladora i censurable del match amb l'Europa.

Aquest esperit de "lluïta" dels reialistes, diumenge no va poder-se, però, mostrar amb tota intensitat, car els del Poble Nou, amb especial els defenses, els demostraren ésser mestres en aquesta tònica de joc.

A això és degut el resultat nul aconseguit pel Júpiter, amb tot i que va jugar tant com els seus adversaris.

El joc desenrotllat pel Júpiter va ésser molt ràpid, especialment durant el primer temps. Quant a escapades i a joc de combinar, també ens agrada molt, especialment l'ala dreta, on el personalisme de Gis-

SANS - GRACIA
La reaparició del jugador Feliu en els rengles de l'equip del Sans donà una més gran homogeneïtat a la seva davantera

leno i la cobdícia de Bragulat tingueren moments de gran encert.

La parella de backs Orti-Martín jugà un bon partit. Sobre tot demostraren que entre ells existeix una entesa remarcable. Seguríssims en les aclarides, diumenge trobaren un enemic adequat per lluir llurs facultats atlètiques.

El porter Ros es va mostrar molt segur i féu passades verament meritoses.

No és d'estranyar, doncs, que l'Espanyol, trobant-se amb un adversari d'aquestes condicions, s'hagués d'accontentar amb empatar un partit que lògicament havia de guanyar.

El porter, que a la primera part va entrar en joc comptadles vegades, a la segona part va tenir ocasions per lluir-se, a causa d'ésser els defenses fàcilment passats perquè avançaven massa.

Dels mitjos fou el millor Trabal. Zabala, que durant el primer temps li va correspondre un digne contrincant, Callicó, va passar a interior esquerre per haver-se retirat Colls. Sanahuja ocupà el lloc de mig centre.

Els gols varen ésser entrats a la primera part, corresponent al Júpiter el primer, de penalty, transformat per Orti. A la segona part l'àrbitre va castigar també l'equip de l'Espanyol amb un altre penalty que va promoure un seguit d'incidents entre el públic. Encarregat Orti de tirar-lo, ho féu... però a les mans de Zamora.

El gol de l'Espanyol va ésser aconseguit per Mauri. Aquest jugador va retirar-se en començar la segona part.

Tingué cura de l'àrbitratge el senyor Coll, el qual va donar mostres de venir-li força gran.

Els equips es formaren en el següent ordre:

Júpiter. — Ros, Orti, Martín, Perich, Callicó, Peyró, Costa, Gisleno, Bragulat, Santa i Juncà.

Espanyol. — Zamora, Canals, González, Trabal, Zabala (segona part Sanahuja), Rivali, Ventoldrà, Oliver, Mauri, Colls (segona part Zabala) i Yurrita.

DE CATALUNYA

A Vilassar

U. S. DE VILASSAR, 8

C. DE MASNOU, 2

El marcador assenyalà vuit a dos. Veritablement aquesta és la diferència actual entre ambdós equips.

El Centre d'Esports Masnou passa una crisi que hom creu que no durarà gaire, i la Unió Esportiva està degudament entrenada per sortir airosa en el present campionat.

Tot i presentar-se els nostres amb reserves, dominà tot el temps que durà la partida.

Els gols foren marcats per Vinyes, tres; Martí, dos; Llorens. Prim i Reixachs, un cada u.

Malgrat de fer un gol en contra, Güell ens demostrà ésser un perfecte mig ala. La seva empena, però, substitueix la seva manca de coneixement de joc.

El Masnou ja ho hem dit, està passant l'època de les vaques magres.

A Girona

SZOMBATHELY, 4

U. D. DE GIRONA, 2

A les ordres del senyor Villena els equips s'arreglaren de la següent manera:

Szombathely: Vinhard (internacional); Nagg, Irem; Fabetis, Vancos internacional; Novitz; Krutzler internacional; Pallos, Holzbauer (internacional, Takacs i Nemeth.

U. D. de Girona: Gauxia; Poeh, Bosch; Cases, Stamper, Feliu; Gadea Escuder, Soler, Vinyes i Roca.

L'equip del Szombathely, resumint, podem dir que, en conjunt, és un bon equip.

El VII Premi Jean Bouin que se celebrarà divendres que ve promet constituir un èxit

El Premi Jean Bouin d'enguany porta aparellat el títol de Campionat de Catalunya de fons, la qual cosa explica la importància de la cursa que tindrà lloc aquest divendres sobre el ja clàssic trajecte des del pont d'Esplugues fins a l'Arc del Triomf.

Aquest any, el VII Jean Bouin té la novetat que el correran, ultra els valors ja consagrats, els debutants. No gens menys, és la nostra opinió que el recorregut d'aquesta cursa no és pas tan fàcil com sembla, i per cobrir el qual cal una preparació que manca a molts.

No gosàrem de fer pronòstics sobre qui té més probabilitats de guanyar, dels quatre corredors Arbulf, Palau, Miquel i Bellmunt, puix que tots quatre s'han lliurat a un entrenament consciencios.

Dels resultats dels primers llocs de la classificació individual dependrà, probablement, la classificació per clubs. De tota manera, és la nostra opinió que tota la lluita es concretarà entre el Barcelona i l'Espanyol, però sense que puguem decantar-nos per l'un ni per l'altre.

Ll. M.

HOMES MODERNS: REBUTGEU PERFUMS AFEMINATS!

AIGUA DE COLONIA-EXTRACTE
LOCIO-ROM QUINA-FIXADOR DEL CABELL

Per a Cavaller

L'HOME HA DEFER FLAIRE D'HOMME

A la primera part els locals saberen imprimir a llurs jugades una tal exactitud que desconcertaren bon xic els seus contraris. Una vegada més ens demostraren que quan juguen contra equips de més vàlua que ells saben quedar dignament.

Cal fer esment de la primera part, que jugà el nostre Soler. Aquest xicot demostrà una vegada més que jugant forces partits i amb un bon entrenament, la qual cosa li donaria més lleugeresa i una major elasticitat als muscles, podria molt bé ésser el davanter de l'equip gironí. En aquest temps el domini fou alternat. En el segon la cosa canvià, car dominaren més els forans, que feren un joc ràpid i vistós.

De l'equip foraster el porter no ens agradà. Els defenses, Nagy més segur que el seu company. La ratlla mitja complí a bastament, el mateix a l'atac que a la defensa. La davantera agradà molt, encara que Pallos potser fluixejà un xic.

Dels locals, Gauxia, que jugà només la primera part, el velérem segur i oportú. Es lesionà en llençar-se als peus d'un contrari per tal d'evitar un gol. Va ésser substituït per Puig, que jugà amb encert.

Els defenses, en conjunt bé, encara que al començament de la segona part, per la seva culpa, els forasters marcaren un gol. De la ratlla mitja cal fer esment de l'actuació del petit Cases. Stamper i Feliu jugaren bé, encara que aquell es posà massa a la defensiva. La davantera jugà la primera part amb molta intel·ligència i rapidesa, fins desconcertar els forasters. A la segona jugà discretament.

A Reus

CATALUNYA DE LES CORTS REUS DEPORTIU

A causa de la desqualificació del camp del Reus Deportivo tots els contractes que aquest cercle tenia per celebrar partits amistosos han quedat rescindits. Per tant, una vegada autoritzada per la Federació la celebració de partits així, no hi havia temps de cercar equips de primera categoria per jugar aquestes festes i fou el Catalunya S. C. de Les Corts qui firmà contracta per als passats dies 26 i 27.

El Catalunya no és de la categoria del local. Però els resultats brillants del primer eren prou garantia d'èxit. El primer dia jugaren tots dos equips complets; els locals aconseguiren quatre gols per dos els forasters, i va ésser un partit competitiu i dur. La nostra impressió fou que el Reus no s'emprà a fons.

El dia 27, sense variacions en el Catalunya i amb la reparació de Corrons, extrem esquerra del Reus, després de la lesió soferta en el partit contra el Sant Andreu, l'encontre fou el que hom esperava.

En sortir Corrons al camp de joc una forta ovació li demostrà la simpatia i afecte que li professa el públic reusenc.

Ben prompte el domini local s'aflança i fent una bella exhibició de futbol marcà de manera vistosa cinc gols.

El Reus, com hem dit, s'imposà netament i guanyà per la diferència que corresponia a l'actuació dels dos equips.

Dels forans els millors el porter, defensa esquerra i mig centre. Dels locals omplí cada línia el seu comès, sobretot la davantera, que jugà esplèndidament.

A Lleida

Els partits nadalencs jugats a Lleida han estat ben fluixets. Al camp del Lleida, aquest equip jugà contra un reserva de l'Espanyol i obtingué dues victòries facilíssimes els dies 26 i 27 per tres a cap i tres a un.

Al Camp d'Esports el dia 26 l'Almacelles resultà batut per vuit a zero, i el dia 27, jugant el campionat provincial contra el Borges, guanyà per set a un.

A Mataró

Dissabte passat, diada de Sant Esteve, contendiren en partit amistós el reserva de la U. E. de Sans i el primer equip local, acabant l'encontre amb la victòria de l'Iluro per dos gols a un.

BARCELONA - FIRST DE VIENA
Samitier fou, en el primer partit, l'home dels recursos imprevistos i de la cama sempre estirada :- Una bella aclarida del defensa Rainer

Molt animat, fou en general, l'encontre, ja que tots dos equips es mostraren incansables. La davantera local jugà molt bé, però la defensiva contrària els anul·là. Al·lina se'n mostrà un porter de gran classe.

El primer gol el marcà el Sans, d'un xut de Llorca. A la segona part l'Iluro marcà el de l'empat, de penalti, tirat per Bentanachs, i el de la victòria l'obtingué Vinyes un minut abans d'acabar.

Els equips estaven constituïts de la següent manera: Sans: Alsina; Santeló, Roure; Abat, Moliné I, Moliné II; Puig, Llorca, Clordia, Cutillas (a la segona part Mascarell i Fandos II).

Iluro: Florensa; Mauri, Comes; Verdier, Leonart, Bentanachs; Clos, Canet, Moltó, Vinyes i Danis.

Diuen, per haver-se traslladat el primer equip ilurenç a Terrassa, contendiren el reserva de l'Iluro i el primer equip de la Unió Esportiva de Vilassar, que feren match nul amb els següents equips:

Iluro: Casabella; Olm, Puig; Roca, Sánchez, Pons; Clos, Soler, Moltó, Vila i Clausell.

Vilassar: Llenas; Alsina I, Alsina II; Pàmies, Prim, Ramon; Marimon, Llorens, Vinyes Martí i Roque.

A Sant Andreu

EL SANT ANDREU GUANYA UNA COPA AL CENTRE D'ESPORTS DE SABADELL PER 3 A 0

La partida de diumenge fou favorable als andreuenes els quals s'imposaren al Sabadell, incomplet, i el joc es desenrotllà molt viu, emprant el Sabadell un mètode

de rapidesa que obligà els locals a correspondre en forma decidida i enèrgica.

Durant tot el primer temps el Sabadell aconseguí fer joc nivellat i fins al descans no funcionà el marcador.

A la segona part el Sant Andreu arribà a imposar-se degut principalment a la ratlla de mitjos, que amb la nova composició resultà un encert, remarcant-se precisament per la manca de consistència dels mitjos contraris (els que més flaquesaren del conjunt).

Sense gran esforç els andreuenes marcaren tres punts, producte del seu domini accentuat. La davantera del Sabadell, quan tenia ocasió, es mostrava perillosa i atacava, però no pogué obtenir cap resultat positiu.

Vencé, doncs, merescudament, la Unió Esportiva de Sant Andreu, i encara que el match entretingué el nombrós públic, no fou pas de molta brillantor.

Fou notable l'actuació de Soler, del Sant Andreu, i la de Sangüesa, del Sabadell.

Els autors dels gols foren Comes, Arenes i Soler (de penalti), i els equips es presentaren de la forma que segueix:

C. d'E. de Sabadell: Ventura; Cabedo, Rosés; Morera, Giralt, Escoda; Domènech, Bertran, Casanovas I, Sangüesa i Castellet.

U. E. de Sant Andreu: Ginestet; Guixé I, Sellarès; Pascual, Tomás, Soler; Bau, Sala, Grau, Arenes i Comes.

A Sabadell

U. E. DE SANT ANDREU, 1 SABADELL, 2

D'aquesta partida que va jugar-se dissabte en el camp del Centre d'Esports no podem pas servir-ne més que un record gris.

El cercle local jugà amb una desgana completa i donant a comprendre l'actuació d'alguns equipers que la qualitat de l'enemic no els feia tèmer la pèrdua de l'encontre.

Però, heus ací que sense sorprendre'ns velérem com els de Sant Andreu, jugant d'una manera que no coneixiem, fins arribaren a imposar-se i ésser els primers de marcar per mediació del seu davanter Grau.

Algunes reaccions aïllades del Sabadell canviaren el caire de la lluita, que per uns moments semblà que veuríem bon futbol; fou aleshores quan Zamora—el millor davanter blanc-blau—trobà manera de marcar l'empat de manera brillant. Seguidament fou Sangüesa qui obtingué el gol de la victòria per al Sabadell.

Si les actuacions del Sabadell en el proper campionat han de respondre a aquesta, no li augurem pas la consecució de bons resultats; no podem dir el mateix del Sant Andreu, l'actuació del qual no podem pas comparar-la amb la que féu diumenge passat contra l'Audètic, ja que aquesta fou gris per tots conceptes.

A Calella

SELECCIO MATARONINA, 2 C. S. CALELLA, 1

El partit resultà molt ensopit, car els nostres s'ho prengueren a la fresca i resultà que a última hora, quan s'adonaren que tenien un resultat advers, apretaren, i aleshores ja era tard.

El resultat de dos a un contra nostre ja no es pogué variar, ja que de res no serví l'acorrallament dels vint minuts últims.

C. D. JUPITER (Reserva, 1 C. S. CALELLA, 3

Aquest encontre fou totalment diferent, car els nostres, de bon començament, atacaren als forasters, els quals es veleren obligats a emprar-se a fons. Fruit d'aquest atac fou un gol molt bonic marcat per Gibert.

La segona part no fou tan moguda com la primera, degut a què els mitjos jugaren massa a la defensiva.

Recomanem a la ratlla mitja que a més de jugar tal com ho féu diumenge, procuri atendre més l'atac, sobretot en els moments que el domini els és favorable.

EUROPA - ESPANYOL

Zamora, en la seva clàssica actitud, desfà un perillós atac de la davantera europeïsta

(Passa a la pàg. 16)

Tennis

La consagració d'En Juanico

En el concurs de Nadal, bat novament a Flaquer en un partit emocionant

Alabat sigui Corpus! Juanico, el popu'ar defénder de Pompeia, en vèncer per segona vegada a Flaquer, s'ha consagrat definitivament el primer jugador de tennis de Catalunya, que és com dir el primer tennista de la Península, i nosaltres, que no tenim cap necessitat de declarar que per a res desitgem el desprestigi d'esportiu ni la baixa de forma del molt esportiu defénder del Turó, comfessam que per al bé del nostre esport ens felicitem d'aquest esplendorós encara que difícil resultat aconseguit suara per Juanico, en enfrontar-se, en l'interclub de Madrid d'enguany, amb el fins ara triomfador de tots els concursos hagués i per haver. Ja comptem amb un bon internacional més! Només manca, per a completar el nostre goig, que Sindreu guanyi ara a Juanico, i ambdós, amb Flaquer, facin el "qui-pot més" en les properes competicions tennístiques. Hem dit quelcom?...

El públic ja s'hi apassiona!

Aquest segon partit Flaquer-Juanico ha tingut la fortuna de desvetllar, un xic sorollosament, per cert, l'apatia dels espectadors del gran partit, que eren gairebé els mateixos de sempre, i sense cuidar-se poc ni gens de guardar les formes (com vulgarment hom diu), a mida que anava desenrotllant-se el partit i fent-se aquest més interessant, s'anaven destacant els partidaris d'una i altra banda, establint-se automàticament dos bàndols... No mancaren els més impulsius, que, no estimant encertades algunes decisions dels jutges, van protestar-ne amb manifesta energia. Un cas, aquest, que encara no s'havia donat en tennis.

No abonarem les protestes perilloses, però en el nostre fur intern, estímem com un magnífic auguri per al desenrotllament d'aquest esport, el que el públic s'interessés de manera tan clara en un partit entre els nostres primers jugadors, i, sobretot, ho preferim sempre a l'espectacle mantegades donat, de presenciar els partits, amb tot i ésser internacionals, fent inadequada conversa i ocupant els seients de les llotges, d'esquena als jugadors...

El match, donat l'interès que tenia per als contrincants i per als cercles als quals pertanyen, fou el més emocionant que hem presenciat entre els nostres jugadors, i és lògic que així fos, puix que era revenja d'un partit força discutit, al resultat del qual un respectable sector d'opinió no va concedir tota la importància que en realitat

va tenir, ultra esdevenir emocionant per al caire que prenia en si.

El gran partit

Moments abans de començar el match, va dirnos Flaquer, en preguntar-li pel seu estat d'ànim, que estava ben decidit a rebreix en la lluita, i a fe que va demostrar-ho, imprimint al seu joc la màxima vigorositat, escumetent amb la més gran fermesa al seu adversari, tractant de fatigar-lo en obligar-lo a viatjar constantment i a entrar per força a dreta i esquerra i tenint-lo sempre allunyat de la xarxa. Juanico va veure's dominat pel joc fort i llarg d'aquell, i no va tenir la seguretat ni la precisió amb que tant va excel·lir la vegada anterior, veient-se'l certament neguitós, la qual cosa li mancà audàcia en executar la jugada.

Flaquer guanya el primer set, després d'aconseguir cinc jocs seguits, apuntant-se 5 a 1 al seu favor i després 5 a 3, acabant per 6 a 3.

CAL-LIGRAMA TENNISTIC

**CERTA NERVIOSITAT
EL DECORA PINTORESCAMENT
- CLUB ARISTOCRÀTIC -
«BE-SI-COM LI SEMBLI-VOSTÈ MANA»
A LES SEVES ORDRES-JO CONFORME ENTOT»**

**PSEUDO-ESTILISTA-I
VETERÀ**

**I EN EL DIA 3er DE GENER DE CADA UN DELS
1900**

«BON ANY»

RE PETIT PROFUSAMENT AL SEU ENTORN

per FIVAI ER

El segon set es manifesta molt discutit, igualant successivament a 1, 2, 3 i 4 jocs, però en guanyar Juanico els altres dos següents, s'emporta aquest el set.

Hom preveu una lluita ferma i sense treva. Juanico guanya quatre jocs seguits, però Flaquer, lluny de sentir desencoratjament, amb admirable seguretat, confirmant el seu propòsit de guanyar el match, i a desgrat de la força moral que per aquell representa un avantatge de quatre jocs, s'imposa amb veritable mestratge, remuntant el set i guanyant sis jocs en darrera l'altre, restant optimistes els uns i ben decebuts els altres...

Tant Flaquer com Juanico, perden el seu servei, i regularment igualen a 1 i 2 jocs en el quart set, i sorgint aleshores el Juanico que ja anava eclipsant-se, veiem com s'apunta quatre jocs seguits, quedant així el partit a dos sets per a cada u.

En el set decisiu, avança Juanico guanyant dos jocs seguits, i a continuació s'apunta Flaquer els dos següents. L'arbitratge canta després 4-2 i 4-3 per a Juanico, quan ja minva la llum i el partidisme dels respectius bàndols arriba al seu punt àlgid... Ja ningú resta quiet al seu lloc, ultra declarar-se en fallida els encarregats de l'arbitratge... Amb manifest nerviosisme per part de jugadors i espectadors, segueix la lluita, més ardua cada vegada, més indecisa, més desconcertant; cada vegada més esgotats els jugadors... Un esforç suprem per part d'ambdós nobles competidors; dos jocs seguits que guanya Juanico, i el

Per a Autos:

BATERIES

Per a Radios:

BATERIES

no hi ha millor

A. LLANAS MALLORCA, 259 BARCELONA

DININ

l'lor del triomf és ofrenat novament al popular defénder de Pompeia. Salve!

Aquest fou el gran partit, gran per emoció i per transcendència, i solament deslluit pel més desencertat arbitratge, els errors del qual van estar a punt de provocar un greu conflicte.

De l'arbitratge

Respecte d'això darrer, hem de dir-hi la nostra. No dubtem de la més bona fi del jutge-arbítre en escollir jutge de cadira per aquest encontre, i lloem el seu encert en cobrir degudament totes les línies, però per a un partit de tanta importància com el de referència, precisava la garantia experimentada d'un jutge de cadira; garantia que no va demostrar qui va ocupar-la, puix que evidentment inexpert, va cantar decisions que corresponien únicament i exclusivament al jutge de línia, com era el servei, i la seva intervenció va esdevenir més llastimosament impròpia, ja que de tres vegades va equivocar-se dues; dues vegades que el jutge de línia, conscient del seu deure per bé que en oposició a la decisió del jutge de cadira, va demanar la repetició del servei, i per demostrar la importància d'aquest detall, cal tenir en compte que les dues repeticions van donar per resultat que totes dues vegades perdés Juanico la jugada i el joc consegüent. A darrera hora, la major part dels jutges de línia, en ésser consultats pel jutge de cadira, es quedaren veient... la lluna!

L'estadística ènica

Servei.— Flaquer guanya 8 tantos i fa 2 dobles, mentre Juanico solament guanya 6 tantos i en canvi fa 8 dobles, dos dels quals són motivats per la inoportuna intervenció del jutge de cadira.

Pilota alta (bolea).— Flaquer guanya 11 tantos, en falla 8 i n'hi contesten 11. Total, 30.

Juanico guanya 14 tantos, en falla 8 i n'hi contesten 6. Total, 28.

Deixades.— Flaquer guanya 3 tantos, en falla 1, n'hi contesten 4, i 2 es converteixen en punts per a Juanico. Total, 10. Juanico no n'ha fet cap.

Contrapecu.— Flaquer guanya 1 tanto. Juanico en guanya 3.

Jocs.— Flaquer en guanya 21, i Juanico, 25. Total, 46.

Temps.— El primer set dura 22 minuts; el segon, 21; el tercer, 21; el quart, 24, i el cinquè, 24. Total, 112 minuts de joc.

«Mot de la fin»

Juanico sofreix dues caigudes, però la seva vàlua tennística creix considerablement.

Dionís Sánchez Garros

Els vostres negocis...

precisen d'un mitjà de locomoció ràpid i econòmic de cost i manteniment. El Ciclocar 4 HP

és el més barat del món; una meravella mecànica.

LA MARCA CAMPIONA
20 primers premis en 1925

Moto 2 HP Tarisme, 1.500 pessetes
Motos 2, 2½, 3 i 4 HP

Salomó i Vila Claris, 102

Abans de comprar el vostre automòbil vegeu el famós

Rugby

Bellesa, comoditat i economia. L'únic al món proveït d'espina dorsal

El Rey de les pujades!!

Torpedo, 6.300 ptes.
Sedan, 9.750 ptes.

Corts, 517 i 519

BARCELONA

Boxa

Després de Ruiz-Ciclone

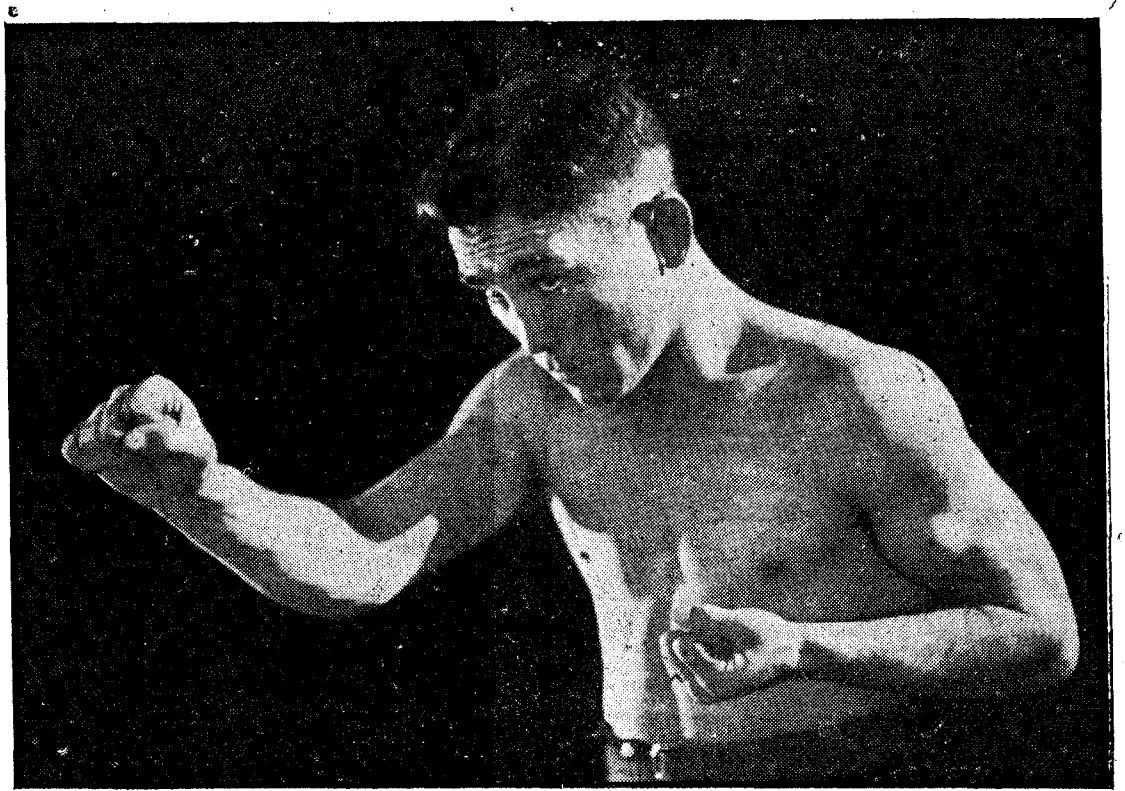
El dia de Nadal, a Madrid, Young Ciclone va ésser batut pel madrileny Antoni Ruiz, el qual, pel fet de la seva victòria, resta en possessió amb tots els pronunciaments favorables del títol de campió d'Europa del pes ploma que arreballà al belga Hebrans.

El fet que Ciclone hagi estat batut "tècnicament" pel seu antagonista, col·loca a Antoni Ruiz en una situació envejable, car és sabut que en general fins ara el treball que com a boxador havia fornît era molt poc apreciable. Ciclone cercà batre'l per mitjà d'una tàctica prèviament estudiada, consistent en imposar en tot moment l'"infighting" i, segons ell mateix ha manifestat després de l'encontre, el seu pla fracassà completament, car el madrileny va saber desfer amb gran habilitat la tàctica del seu contrari, i àdhuc mostrar-se prou assabentat en el gènere de lluita que tots creïem que li era desconegut.

Es clar que en el fons el gran "punch" del madrileny ha estat un dels factors decisius de la seva victòria; no obstant, això no priva de reconèixer que després del seu combat amb Gironès, Antoni Ruiz, ultra haver millorat considerablement, la seva forma ha adquirit qualitats de boxador que abans no tenia.

Creiem sincerament que la vàlua de Young Ciclone no resta disminuïda després d'aquesta desfeta. El que va fer durant l'encontre prova que Ciclone no va mostrar-se mai temorenc de la contundència, que és el principal element del seu contrari, i que un major perfeccionament tècnic pot assegurar-li el dia de demà una merescuda revenja.

Amb tot, Catalunya ha fallat una altra vegada l'oportunitat de conquerir per a un dels seus un campionat d'Europa, encara que sigui forçós de reconèixer que l'opinió esportiva catalana, ben a l'inrevés de la madrilenya, no va donar a les possibilitats que oferia la personalitat de Ciclone per a la conquesta del títol esmentat, la importància ni l'ajut que en altres

ANTONI RUIZ

ocasions hem vist tractant-se d'altres esports. Això és veritablement una llàstima, car sense l'ajut dels esports de tota mena és impossible que arribem mai a una finalitat pràctica en l'esmentat sentit.

Duran més de vint-i-cinc anys, una sèrie d'entusiastes de l'esport pugilístic han vingut treballant, imposant-se tota mena de sacrificis, per tal de fer de Catalunya un dels nuclis més importants del pugilisme europeu; la seva tasca ha estat sovint coronada per sorollosos triomfs internacionals dels seus boxadors, i avui Catalunya pot oferir a Europa, en diverses categories, boxadors que, si no tenen una anomenada, palesen un estil característic i una sèrie de qualitats ben nostres que els asseguren la consideració i l'estima dels estranys. No obstant, la desorientació que ha regnat entre els aficionats catalans quan s'ha tractat de fer donar a un dels nostres homes un pas decisiu, és quelcom que en aquesta ocasió ha perjudicat sensiblement Young Ciclone, i que de persistir ens arreballarà en l'esdevenidor tota possibilitat de classificar honorablement qualsevol dels nostres valors pugilístics.

Sense una política esportiva ben entesa, resultarà sempre impossible de fer surar qualsevol dels nostres homes en el concert mundial. Sense una opinió esportiva ben orientada, ens trobarem amb les mateixes dificultats. Caldria, al nostre entendre, per tal d'endegar les dues coses, constituir agrupacions d'amants de la boxa, com hi ha a França i a Anglaterra, que en un moment donat poguessin exercir tota la seva influència prop dels que constitueixen la família pugilística catalana. Una agrupació d'amants de la boxa, seriosa i solvent, i al marge dels interessos materials de l'esport i del cúmul d'egoïsmes que el minen, quin dubte hi ha que podria exercir, arribat el moment, una saludable pressió prop dels federatius, managèrs, boxadors i organitzadors, i àdhuc prop de la premsa, perquè tot marxés pels viarans adequats al nostre progrés pugilístic. Amb una forta associació d'aquesta mena, hom podria a més a més corregir molts abusos i encoratjar en la mesura necessària tota aspiració encaminada al millorament del nostre esport.

El succeït en el concurs que obrí la Federació per tal de dotar de bossa el match Ruiz-Ciclone, és una demostració evident de la falta que fa un organisme com l'esmentat. Tothom sap que un empresari català va ésser qui va endur-se'n el combat, i que no obstant el campionat se celebrà a Madrid perquè l'esmentat empresari, per un sobre preu va cedir el seu dret als organitzadors madrilenys, amb la qual cosa va prestar un flac servei a la nostra boxa. Si algú, vetllant exclusivament pels interessos esportius del nostre país, hagués donat a l'empresari allucit l'ajut moral que sens dubte li falta, quin dubte hi ha que l'encontre s'hauria celebrat a Barcelona, i que les possibilitats del nostre representant s'haurien trobat per aquest sol fet sensiblement augmentades?

Tenim a Barcelona nombrosos cercles esportius que apleguen considerables quantitats de "supporters". Creiem que és hora que hom pensi que la boxa, que

tan belles realitats està donant a Catalunya, necessita imprescindiblement un organisme independent que li proporcioni l'ajut moral i àdhuc material que tant sovint li manca.

CRITIAS

NOVES DE TOT ARREU

Mike Mac Tighe ha batut recentment Tiger Flowers en forma molt brillant. No obstant, aquest resultat és considerat als Estats Units com la completa decadència de Tiger, però no pas com un retorn de forma de l'ex-campió del món dels mig fort.

—Hom parla de la celebració d'un encontre entre Paul Berlenbach, campió del món del pes mig fort, i Harry Greb, campió mundial del pes mitjà. Cas de celebrar-se, entraria en joc el títol que detenta el primer dels esmentats.

—Jim Jeffries, ex-campió del món de totes les categories, es troba en aquest moment malalt i sense un clau. Sembla que ha perdut tota la seva fortuna especulant sobre valors de mines.

—La premsa francesa parla molt poc dels boxadors Alís i Cola que actuaren allí recentment. Ni "Le Miroir des Esports", ni "Sporting", no dediquen cap comentari a la seva actuació.

—Bernasconi havia de boxar ahir a Milà contra Scillie, pel títol de campió d'Europa que detenta el darrer. La I. B. U. ha decidit que el vencedor confirmi el seu títol boxant contra el francès Kid Francis en un termini breu.

—L'únic vencedor de Paulino, l'australià George Cool, boxarà el propvenient dia 27, a Edimbourg, contra Phil Scott.

—Breitenstrater, la darrera "víctima" d'Uzcudun, boxarà el dia 10 de febrer a Hamburg contra Diener pel campionat alemany de totes les categories.

—Per la seva victòria damunt Molina, el belga René Devos és assenyalat com a probable challenger del campionat d'Europa del pes mitjà.

—Laffineur, que fins ara no havia conegut més que victòries, va ésser batut la setmana passada per l'alemany Domgoergen, que el seu anterior match nul amb Molina i les seves victòries anteriors assenyalen com el pugilista alemany més remarcable en aquests moments.

—Piet Hobin havia de boxar ahir a Anvers contra Van Vliet.

Fàbrica d'Articles Militars
Especialitat en condecoracions
Nacionals i Estrangeres

Fill de B. Castells

Secció especial per a la confecció de distintius
esmaltats per a Club de Fútbol, Nàutics, Auto-
mobilitistes, Excursionistes i altres societats es-
portives, Congressos, Centres Religiosos, etc.

Escudellers, 17 (Fàbrica a Gràcia) BARCELONA

AUTOMÒBILS

L'As dels cims

S'han rebut elegantíssims i luxosos models carrossats per a hivern. Immens assortit en tots els tipus que construeix aquesta famosa marca italiana, des del cotxe obert al transformable i tan cat

**Equipat amb Bugies
"MASSERATTI"**

AGENTS GENERALS PER A ESPANYA

Oliveres i Casacuberta

Passeig de Gràcia, 96 - Telèf. G-2589

BARCELONA

DE FUTBOL

(Ve de la pàg. 13)

A L'Escala

LA ESCALA F. C., 5

U. E. BISBALENCIA, 1

Amb regular concurrència i sota les ordres de l'àrbitre senyor Carles Sureda es jugà aquest partit amistós, que en certs moments fou interessant.

La Escala F. C. presentà: Massafont; Solés, Vilanova; Callot, Sureda, Hugas; Cros, Saló, Poch, Rouret i Carreres.

En la primera part quedaren dos a zero a favor dels locals, marcant el primer Saló, en aprofitar una gran jugada de Rouret, i Sureda obtingué el segon en rematar un córner molt ben tirat per Cros.

A la segona part Carreres, d'un centre-xut, marcà el tercer, però de seguida Romaguera aconseguí el de l'honor per als seus. En pocs moments La Escala obtingué dos gols més, obra de Saló en rematar una jugada de la davantera, i de Rouret en una jugada individual.

Pels nostres jugaren força bé Massafont, Solés i Sureda, Saló i Pala esquerra. Els altres compliren.

A Olot

OLOOT, 4

MANLLEU, 1

Els dos dies de festes nadalenques hi hagué dos partits amistosos entre els dos equips esmentats.

El joc emprat pels equips locals fou força bonic i d'un fort domini sobre els contraris, d'una manera més evident en el segon partit, amb tot i que la defensa era la línia més fluïda. De totes maneres la manca d'entrenaments és evident i les línies no tenen la necessària compenetració perquè resulti més la seva eficàcia, car les individualitats no donen el suficient rendiment. Destacaren Lluà, Domènech, Casademont i Pagès.

Els forans demostraren tots una bona rapidesa i voluntat. La defensa estigué força segura. Mereix un bon èlogi l'actuació i serenitat del porter, que salvà xuts perillosos.

El resultat del primer dia fou d'un gol a zero a favor dels locals, i de tres a un el segon dia, també a favor dels olotins.

El temps esplèndid féu que hi assistís regular concurrència.

A Palafrugell

EL F. C. BADALONA PERD I EMPATA
AMB EL PALAFRUGELL

El primer partit entre els equips esmentats fou d'escassa bellesa, però en extrem disputat. S'arribà al mig temps amb el resultat de tres a cap a favor dels locals. La segona part, pròdiga en jugades sense interès, donà un lleuger avantatge als badalonins, que marcaren dos gols per un els nostres.

El segon encontre, en canvi, fou de gran vistositat i particularment en el primer temps sovintejaren les jugades mestres. A la mitja part el marcador assenyalava dos a cap a favor dels palafrugellencs, assolint els forans, a darrera hora, els dos gols que els valgueren l'empat.

Arbitrà tots dos dies el senyor Casterlena, en extrem parcial a favor dels forans.

El Badalona arrencarà en els dos partits: Eru; Massanet, Tejedor II; Bosch, Blanco, Gamis; Lli, Mas, Gol, Forgas, Feliu i Tejedor III.

Excelsiors Bru, Blanco, Gamis, Llinàs i Tejedor III. Els locals es presentaren, en el primer partit, així: Martí II; Esparragó, Mas; Castelló, Pons II, Cabanes; Pons I, Bonal, Martí I, Abellard i Costa.

En el segon partit figurà a l'avant centre Miquel, amb Martí d'interior i Abellard d'extrem.

A Figueres

U. E. DE FIGUERES

C. D. EUROPA

Dos importants encontres poguérem veure aquestes diades en el camp del club veterà de la nostra ciutat.

L'equip escollit per lluitar contra el titular de la Unió fou una forta selecció del reserva i el tercer equip de l'Europa, el qual era integrat per importantíssims elements.

Dels dos esmentats partits sobreixí el darrer, que mereixíu guanyar els locals de no ésser la pèssima ac-

OPEL

Cotxe, model 1926

Sedan 3 i 4 places
Torpedo 2, 3 i 4 »Consum 6 litres 100 kilòmetres
Equipat elèctric BOSCH

AGENT GENERAL:

Unión Comercial
Española S. A.

Bruch, 166 - BARCELONA

tuació del porter improvisat, Humbert, durant el primer temps, tota vegada que en tot l'encontre dominaren els figuerencs i es mostraren superiors en joc.

UNIO ESPORTIVA DE GIRONA, 4 EMPORIUM F. C., 0

També en el camp de l'Emporium el dia 26 s'escaigué un importantíssim encontre. Els equips en lluita foren els campions de les terres gironines i els titulars del terreny, representats per Puig; Poch, Bosch; Cases, Stamper, Feliu; Vila, Escuder, Soler, Vives i Roca, el dels forasters; i Pomés; Salleras, Puigdevall; Coll, Alter, Carbó; Carreras, Arater, Bou, Torrejón i Lluís, pels locals.

Hom notà la manca de Vinyes, Pons i Gauxia en el bàndol gironí, i d'Ismael, Ubada i Forné en els figuerencs.

Dominaren més i desenrotllaren millor joc els gironins, atenuant però la desfeta local el fet de jugar amb deu jugadors només gairebé tota la segona part, per haver-se lesionat Puigdevall.

Al Vendrell

F. C. VENDRELL, 3

C. S. NOIA, 2

El dia de Nadal, al matí, ens visità el Club Esportiu Noia, de Sant Sadurní, equip de gran vàlua, considerat com a un dels millors de la seva categoria, com ho prova el que no hagi perdut cap encontre en el campionat actual. El joc que va emprar, però, no fou gens correcte, car se'ls veieren uns ganés boges d'obtenir el triomf a qualsevol preu.

Malgrat d'aquesta duresa, l'equip vendrellenc, arrenclat amb reserves, sabé mantenir un lleuger domini damunt el Noia, que fou el primer i l'últim de marcar; tres foren els gols que marcà el Vendrell i dos el Noia; el públic escàs i un arbitratge perfecte enquadra l'encontre aquest, mancat d'interès si a joc fem referència.

F. C. VENDRELL, 7

OLIMPICS DEL F. C. V., 1

El dia 26 el reserva del club vilatà conquerí un brillantíssim triomf en vèncer els famosos Olímpics del F. C. Vilafranca en un encontre verament interessant que digué molt a favor del titular del terreny; vencé el més fort, amb un domini aclaparador damunt els vilafrancins.

A Granollers

EL GRANOLLERS BAT L'EUROPA (RESERVA)
PER 3 A 1

Començat el partit es veié tot seguit molta impetuositat en les files de l'Europa; impetuositat incorrecta en partits amistosos i impropia d'un equip tan precònitzat com és el reserva de l'Europa. Aquest equip fou el primer en marcar, de free-kick.

Els locals empataren per mediació d'Escrius. Obtingueren el segon gol de penaltí, tirat per Roig, i el tercer de free-kick, marcat per Duran.

A Terrassa

SZOMBATHELY, 3

TERRASSA F. C., 4

LLIURAMENT DE LA COPA CATALUNYA AL TERRASSA

L'onze magiar "Szombathely", equip de reconeguda vàlua, campió de la divisió a la qual pertany en el seu país, jugà el dia de Sant Esteve una partida contra el Terrassa. La victòria sorrespongué, per tres gols a quatre, als guanyadors de la Copa Catalunya.

El "Szombathely" és un excel·lent equip; joc precís i ràpid, suportat per una magnífica empenta que esdevé, de vegades, en un joc bon xic dur. Es, amb tot, almenys aquesta és l'apreciació que hom treu pel que s'ha vist en aquest partit, un equip ni de gran classe ni possessor d'un gran estil. Una de les millor qualitats que apreciem en l'equip foraster és la precisió amb què les passades van sempre al jugador que està més desmarcat, la qual cosa constitueix en el més inesperat moment una menega sempre seriosa. L'ala dreta, els mitjos, el defensa dreta i el porter, al nostre entendre, el millor de l'equip.

A Vich

MARIA AUSA, 3

JOVENTUT TERRASSENCA, 0

MARIA AUSA, 4

JOVENTUT TERRASSENCA, 4

El primer dia, tot i jugar els de Vich amb cinc jugadors del reserva, varen guanyar netament i demostraren ésser superiors als de Terrassa.

El segon dia aquests ja jugaren millor, encara que no superaren als nostres.

El públic quedà complagudíssim de l'encontre.

A Tarragona

VILAFRANCA, 4

TARRAGONA, 3

Aquests dos equips, malgrat d'haver-se presentat amb algun suplent, feren un bon partit al camp de La Glo. rieta.

El Vilafranca tingué bon xic de feina en batre els locals, la qual cosa aconseguí en els últims moments, per tal com l'empat a tres semblava gairebé el resultat del partit. La primera part acabà amb dos a un a favor del Tarragona, el qual, el mateix que a la segona part, féu sentir en alguns moments una forta pressió als vilafrancins.

LA INAUGURACIO DEL RUGBY A LES CORTS

Una vista del partit entre els blau-grana i l'Amateur-Rugby :-; L'equip del F. C. Barcelona que féu una brillant demostració de joc.